

[Sonja Albrink]

parterne skal kunne blokere for en udvikling, der ville gavne. Derfor kan det godt være, at ansvaret hos ministeren skal styrkes, således at indsatsen bliver mere effektiv, men det skal alligevel understreges, at de tiltag, der skal tages, og de handlingsplaner, der skal gennemføres, må ske i et tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Redegørelsen lægger megen vægt på den internationale situation såvel i som uden for EU. Et af de centrale elementer i Maastricht-Traktatens sociale dimension er jo netop arbejdsmiljøet. Det skyldes selvfølgelig, at gennemførelsen af det indre marked i 1986 fjernede grænserne for vareeksport, men denne gennemførelse af det frie marked skete uden nogen væsentlig sikring af de grundlæggende miljø- og arbejdsmiljømæssige aspekter. Denne sikring kom så gennem Maastricht-Traktatens bestemmelser. I den kommende diskussion om nærhedsprincippet i EU er det vigtigt, at regeringen kæmper imod de lande, der mener, at miljø- og arbejdsmiljøregler skal afgøres nationalt. Det ville være at fratage EU en væsentlig del af dens formål, hvis dette skulle ske.

Netop med den fri handel vil store forskelle i miljø og arbejdsmiljø naturligvis føre til, at virksomhederne lægges dér, hvor omkostningerne til disse ting er lavest, og det vil altså betyde den sociale dumping, som EU netop skal modvirke. Derfor er det i dansk interesse at få EU-systemet til at fungere på dette område, og derfor skal vi i Danmark bruge lige så mange kræfter på at få de andre landes arbejdsmiljømæssige regler på højde med vores, som vi skal bruge på at gå videre her i landet. Det kan ikke hjælpe, at vi går så langt foran, at det eneste, vi får ud af det hele, er et bedre arbejdsmiljø her i landet i virksomheder, som så ikke længere eksisterer hos os. Så kan man jo med rette sige, at operationen lykkedes, men patienten døde.

En vigtig del af indsatsen i EU må være at sikre, at de øvrige EU-lande faktisk også lever op til de regler, de har været med til at vedtage. Her skal vi holde Kommissionen fast på dens kontrolforpligtelse, og vi skal overveje, om der skal ske en styrkelse af EU's kontrol med de nationale forhold. Ikke fordi vi af princip vil gøre EU til en stor, fæl kontrollør, men fordi det er helt uacceptabelt, at man vedtager alle

de andre store ord i EU-systemet for så ikke at gennemføre tingene i praksis.

Kampen for gennemførelse af EU's regler i alle lande er også kampen for dansk erhvervslevens konkurrenceevne. Det samme gælder naturligvis, når vi taler om Østeuropa og den tredje verden. I det sidste tilfælde er der naturligvis grænser for, hvor meget vi kan gøre, men spørgsmålet om miljøindsatsen kunne styrkes i den planlægning, der vil ske i forbindelse med danske bistandsprojekter. Det ville naturligvis være logisk, om Danmark bidrog til arbejdsmiljømæssige forbedringer, når vi investerer i ulandene.

I Østeuropa og Rusland er der ingen tvivl om, at en øget handel er en af hovedhjørnestenene i forsøget på at skabe bedre sociale og økonomiske forhold og dermed forebygge sikkerhedsmæssige konflikter i Europa. Denne øgede konkurrence vil føre til tab af arbejdspladser hos os. Derfor skal der, som det også var understreget i regeringens erhvervsredegørelse, ske en specialisering, produktudvikling og forskningsindsats hos os for at kunne skabe den økonomiske baggrund for det fortsatte velfærd i vort land, men konsekvensen, at nogle danskere mister deres job, fordi vi skaber øget handel mod Øst, kan kun forklares danskere, hvis konkurrencen bliver fair. Ingen vil kunne forstå, at man skal miste sit job, fordi varer kan produceres billigere under umenneskelige forhold. I forbindelse med investering i Østeuropa er det vigtigt at prioritere arbejdsmiljøet højt, og det er vigtigt i forbindelse med samarbejdsaftaler og handelsaftaler mellem EU og Øst, at indsatsen for et højere beskyttelsesniveau i disse lande prioriteres højt.

Når jeg bruger så meget tid på de internationale aspekter i denne debat, skyldes det, at Danmark er en integreret del af verden. Det er ikke nok, at vi er gode hos os selv, det hjælper intet, hvis vores økonomi dør af den konkurrence, vi er udsat for. Det er derfor, vi ønsker at prioritere vor internationale indsats højt, for en manglende indsats her vil føre til, at der internt i Danmark vil komme krav om et lavere konkurrenceniveau. CD tror ikke, at Danmark skal svække sit niveau, men at vi skal presse andres niveau op.

Det betyder ikke, at vi skal undlade at diskutere vore egne forhold. Jeg har allerede nævnt, at en diskussion om parternes direkte medan-